

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Més Responsabilitats!!

La setmana avantpassada, sota les inicials F. A. T. hom parlava, des d'aquestes pàgines, de «Responsabilitats», mot que, com molt bé deia l'articulista, és de moda d'un temps ençà arreu d'Europa, d'Espanya i, com no?, també ho és a La Roca.

Avui vull parlar jo també d'aquest mot de «Responsabilitats» que certs ciutadans se'l posen molt i molt a la boca, però el garbegen tant i tant, que la seva sonoritat fa un drinc de llauna tan fort que, la veritat, per poc savi que hom sigui, i per tonto que hom sigui, fàcilment veu que l'empren per a dir alguna cosa.

He sentit i sentit que a l'Ajuntament de La Roca, fins hi havia hagut a la caixa 70,000 ptes., però resulta que aquestes eren en papers, com podriem dir-ne, mullats, ja que eren en tres repartiments. No sé com és possible poder tenir tan poc sentit de responsabilitat, ja moral com polític, de certs senyors que fan gala d'administradors i diuen amb aquella naturalitat: «quan nosaltres sortirem de l'Ajuntament hi havia 70,000 pessetes».

Dic altra vegada que no sé quin significat pot donar de bons administradors això, ja que al meu poc entendre crec que reflexa d'una manera ben palesa la mala administració, puix que en deixar de cobrar-se algun repartiment no sé quin benefici pot obtenir-ne un Ajuntament, mentre que pot obtenir molts perjudicis. Si mal no recordo, durant aquests temps, no sé que va veure el poble que es fes. I pregunto jo; com es gastà el pressupost d'aquests anys?...

He sentit també parlar de responsabilitats en sentit invers, Hi ha qui es creu que per no haver signat essent conseller, el llibre d'actes, ja no té responsabilitats amb el que es va fer, i va molt equivocada. La llei, com l'Estatut Municipal, diu clarament, en l'article 271, que els que no han concorregut a la sessió sense tenir llicència i deixin transcórrer les dues sessions següents sense salvar el seu vot, seran també responsables.

Hom parla tant de responsabilitats a La Roca, que aquests dies hom ara té interès a mirar les actuacions de tots els Ajuntaments, ja siguin de l'any 1915, per exemple, fins a la data. Ja sigui per saber-ho de referències, ja per no ésser molt competent en la matèria, jo crec que hi hauria molta feina a repassar les actua-

cions dels que fan gala d'haver deixat 70,000 pessetes a la caixa... en papers mullats. Sembla estrany que en ple segle XX hi hagi qui tingui l'interès de fer com a l'edat de pedra, i com fan els crancs!

Jo crec, i així ho comprenc que els Ajuntaments rutllen segons és el Secretari, i amb això està dit tot. A La Roca hi ha hagut secretaris de moltes talles que han actuat amb diferents Ajuntaments, puix, com és lògic i natural, les mateixes

responsabilitats tindran uns que altres.

Crec jo, i és el meu ple convenciment, que en totes les actuacions dels Ajuntaments no hi ha hagut ànim de lucre, i això és l'únic precedent que el Tribunal Suprem, amb les seves sentències castiga, puix he vist i vist moltes sentències, i el seu precedent és el de castigar aquell que no comprovi d'una manera o altra les despeses fetes.

R. F. V.

Diu el Redactor Poeta...

*Avui sí que en començar
(i que ho faci no estranyeu)
vull uns versos dedicar
a aquell noi de Cardedeu.*

*Creu que em vaig entusiasmar,
amic Heggat, formalment,
amb l'escrit que va portar
dijous, LA VALL DEL MOGENT.*

*Quin article, valga'm Déu!
Quina veritat més real!
Amb aquest sí que els poseu
el pegat al mig del mall!*

*No podrà, La humanitat,
tenir amb vos cap desafió,
puix per cantar la veritat,
més que un padre, sois un tío.*

*A mi em sembla que jo i vos
pensem tots, si fa o no fa;
no podriem fer, tots dos,
algun dia un bon sopar?*

*Puix jo crec que pot ben ésser
que aixafant-los, com fem, l'ou,
fins ens arribin a fer
a tots dos algun gec nou.*

*I seria un cas ben trist
que moríssim del sotrac,
sens tan sols haver-nos vist
els que junts havem lluitat.*

*Em van dir que no ho digués,
però em rebento si no ho dic,
és un mal que em ve només
cada vegada que escric.*

*A La Roca han celebrat
sense bombos ni timbals,
i en tres dies preparats,
uns exàmens colossals.*

*D'assistència, Déu n'hi dó!
El públic que en tot enquadra:
Jutge, Meiges, el Rector
i els dos mossos de l'esquadra.*

*El Batlle i el Secretari;
En Pau Poeta, disfressat,
i el senyor Lluvi va anar-hi
representant el Patronat.*

*Molt alegres i cofois,
quan ja estàrem asseutats,
començaren aquells nois
a lluir habilitats.*

*I, amb una veu simpàtica
i en forma direm sintètica,
explicaren la gramàtica
i el millor de l'aritmètica.*

*Les arrels, que molts no creien
arrencar ni amb un magall,
amb un guix ells les extreien
en el temps de dir un aï!*

*Hi havia allà unes dones
que quedaren molt parades,
ja que en lloc d'ésser rodonas,
sortien arrels quadrades.*

*Si parlem d'astronomia,
quantes coses saben ja!
N'hi ha algun que eclipsaria
a n'en Comas i Solà!*

*Erem molts que allà, alegrois,
assentats, fèiem patxoca,
que a la vora d'aquells nois
només érem un tanoca.*

*Amb això ja deixo dit
el que haurien demostrat,
si hi haguessin assistit
els que el mestre han criticat.*

*Més ben dit, allò va ésser
la més cruel de les lliçons
amb que el mestre va volguer
obsequiar els crítics.*

*Però a mi em va demostrar,
tota aquella quitxalleta,
que si em moro, allà hi haurà
un suplent d'En*

EN PAU POETA